Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CII. No. 187. JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, OCTOBER 3, 1995. CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ВІВТОРОК, 3-го ЖОВТНЯ 1995 р. Ч. 187. РІК CII.

Україна і Казахстан вимагають мораторію на ядерні випробування

Ню Йорк. — 28-го вересня західні засоби масової поінформували, що Україна і Казахстан, дві із чотирьох республік колишнього СССР, які мають на своїй території ядерну зброю, закликали інші держави взяти з них приклад і відмовитися від цієї зброї. Виступаючи на Генеральній асамблеї ООН, міністер закордонних справ Казахстану Касимджомарт Токаєв закликав оголосити мораторій на ядерні випробування. Він також закликав укласти широкомаштабну угоду щодо цього не пізніше наступного року. Казахстан висловив тривогу з приводу ядерних випробувань Китаю в Лоб Нор в Зінджіянг-Уйгурському автономному районі, який межує з Казахстаном і Кіргізстаном.

ЕКЗЕКУТИВА УАКР ВІДБУЛА СВОЇ НАРАДИ

Ню Йорк (Р. Барановський). — Тут 11-го вересня 1995 року відбулися наради Української Американської Координаційної Ради, якими проводила голова Уляна Дячук. У нарадах взяв участь заступник голови і в. о. голови Крайової Ради Володимир Сохан.

Після прийняття порядку нарад з доповненням і відчитання протоколу з попередніх нарад, що його прочитав секретар Осип Труш, звітували члени Екзекутиви.

Інж. Юрій Іхтіярів брав участь у відкритті табору Українського Золотого Хреста, у якому таборувало 13 дітей з Донецька, Києва і Вінниці і возив дітей оглянути Український Бавнд Брук, Н. Дж. Мав зустріч з амбасадором України у Вашінгтоні д-ром Юрієм Щербаком узгідиити виступ члена амбасади Д. Маркова на радіопрограмі 23-го вересня з доповіддю на тему „Сучасний стан в Україні", на якій виступить теж проф. Тарас Гунчак. Ю. Іхтіярів був координатором поміж доповідачами. На доручення Громадського комітету Філядельфії він запросив амбасадора Ю. Щербака відвідати філядельфійську громаду в часі, коли відвідає Філядельфію амбасадор ЗСА в Україні Віллям Міллер. Репрезентував УАКР на 34-му З'їзді Українського Золотого Хреста і річної конференції ОДВУ і зложив усні привіти від УАКР. Під час свята відзначення четвертої річниці проголошення незалежности України опікувався американськими політичними діячами, конгресменом Дж. Факсом і майором міста Ед Рамделем. Брав участь у допомозі населенню Харкова і у збірці фондів на вивезення дітей з міста.

Євген Стахів, як делеґат УАКР, брав участь разом з головою У. Дячук і Андрієм Ластовецьким в бенкеті американської організації „Інститут Студій Сходу-Заходу" для відзначення Президента Леоніда Кучми і колишнього президента ЗСА Джорджа Буша. За неприсутнього Л. Кучму відзначення прийняв голова Державної Адміністрації Дмитро Табачник. Ця імпреза, у якій взяло участь понад 470 визначних діячів американського політичного світу і 25 українців була для нас дуже корисна, бо проходила під знаком України і майже всі доповіді і виступи були присвячені Україні. Був співголовою комітету для відзначення четвертої річниці незалежности України. На цих святкуваннях виступала голова УАКР У. Дячук. Організував спільно з Пластом вечір і зустріч з громадою для відзначення 90-ліття д-ра Романа Барановського. Спільно з УККА підготовляє бенкет в пошану Президента Леоніда Кучми в жовтні ц. р. У підготові цих імпрез багато праці вложили теж директор канцелярії УАКР Дам'ян Ліщинський і А. Ластовецький. Імпрези, що були організовані спільно з УККА, проходили у дружній атмосфері і були дуже успішні.

Зенон Василь觉кевич в серпні мав зустріч з помічником Кардинала і Патріярха Мирослава Любачівського Єпископом Ю. Ґбуром і був на зустрічі української громади з професором психологічних наук Університету ім. Івана Франка у Львові Христиною Василькевич. 24-го серпня був на прийнятті

(Закінчення на стор. 3)

Канада пропонує новий плян для ООН

Ню Йорк. — Виступаючи минулого вівтірка, 26-го вересня, перед Генеральною асамблеєю Організації Об'єднаних Націй, міністер закордонних справ Канади Андре Олле запропонував плян свого Уряду, який коли буде прийнято „допоможе відновити довір'я у спроможність ООН реагувати на виникнення будь-яких небезпечних конфліктів".

Застановляючись над своїми миротворчими спроможностями на тлі Балканського конфлікту, ООН шукає розв'язок і Канада запропонувала плян, що допоміг би швидше і справніше реагувати на конфлікти у світі. Канада пропонує, щоб ООН мала право від кожної держави-члена брати до 5,000 військовиків і цивільних осіб. Вони становили б окрему частину в кожній країні, де їх відповідно вишколювали б до часу вирішення Радою безпеки, що там і там потрібно легко озброєних миротворчих відділів. Такі заздалегідь приготовані відділи можна було б далеко швидше доставити до місця призначення та відповідно реагувати на дану проблему.

У середу, 27-го вересня, відбулася зустріч дев'яти країн, які тепер мають свої військові частини у миротворчих військах ООН, де говорилося про те, що однією з проблем неефективности миротворчих військ ООН є те, що їх немає відповідно швидко там, де їх потрібно. Україна була одною з країн, що брала участь у цій нараді. Канада, щоб допомогти в здійсненні свого пропонованого пляну, погодилась зорганізувати головну квартиру та прислати відповідних цивільних дорадників.

Україна поширюватиме свою місію в РЕ

Київ (УНІАР). — „З прийняттям України до Ради Европи наша відповідальність і наші зусилля мають надзвичайно зрости", — сказав заступник міністра закордонних справ України Володимир Хандогій. З точки зору Міністерства Закордонних Справ, набуття нашою країною повноправного членства стане тільки початком нашої праці у РЕ. Це буде праця як в Україні, так і у Страсбурзі. Що стосується української місії, то ми будемо її поширювати — у Страсбурзі створюватиметься повноцінне постійне представництво України при РЕ. Членство у РЕ — приємна перспектива, тому що РЕ є однією з найстарших і найбільш поважних міжнародних організацій. Але членство у РЕ вимагає від нас не формального, а дійсного внеску у процес побудови нової Европи".

Розглянуть програму діяльности Уряду

Київ. (УНІАР) — 22-го вересня народні депутати України, а саме голови комісій і голови депутатських фракцій і груп отримали на руки проєкт програми діяльности Кабінету Міністрів України, який був поданий на розгляд Верховної Ради України. Програма включає 27 розділів на 116 сторінок і 27 сторінок додатків, де позначено, які законодавчі та інші нормативні акти мають бути прийняті у 1995-96 роках. У вересні Уряд має внести на розгляд ВР основи законодавства про соціальне забезпечення; у грудні — про малі підприємництво; 11 президентських указів в тому числі у листопаді про удосконалення управління транспортовим комплексом; 11 постанов КМ, в тому числі у вересні має бути прийнятий цілий пакет постанов щодо соціального захисту населення, зокрема про підвищення розміру пенсій і про розмір допомоги на поховання. Уряд має намір розробити три державні програми, у листопаді державна програма запобігання і реагування на катастрофи і надзвичайні ситуації. Щодо податкової політики сказано, що у 1996 році має бути завершене і випрацюване і прийняття податкового кодексу. У грошово-кредитовій політиці плянується підвищити рівень золото-валютних резервів Національного банку до 1.5 блн. дол.

Вступ України до РЕ є поширенням демократичного простору на схід

Київ (УНІАР). — Тут у п'ятницю, 29-го вересня, Олександер Мороз провів пресконференцію, присвячену рішенню Ради Европи прийняти Україну до цієї організації.

„Міцність і довершення архітектури спільного европейського дому, його безпека визначатиметься тісними рівноправними взаємозв'язками, глибоким усвідомленням залежности один від одного, — сказав під час свого виступу голова Верховної Ради України. — При визначенні виміру майбутнього я виходжу із формули: новий вимір — це Европа рівних шансів. Вступ України до Ради Европи — це і поширення демократичного простору на схід, логічним продовженням якого може і повинен стати наш східній сусід — Росія".

Рішення асамблеї РЕ О. Мороз визначив як визнання України як держави рівноправної і демократичної: „Це початок колосальної праці у законодавчому пляні. Вступ України до Ради Европи має значення і для Европи".

Учасники пресконференції відповіли на ряд запитань журналістів. Щодо механізму ухвалення нової конституції України, О. Мороз наголосив на необхідності проведення науково-юридичної експертизи силами спеціялістів Ради Европи. Голова ВР виступає за цивілізоване і справжнє затвердження конституції.

Внесок України у Раду Европи становить до 2-ох млн. дол. на рік, а відрядження парляментаристів до Парляментарної асамблеї Ради Европи відбуватиметься за рахунок Ради Европи.

На пресконференції виступив голова Комісії у закордонних справах і зв'язках з СНД Борис Олійник, який сказав, що „европейська мозаїка без України була б неповною і у Страсбурзі нам видали своєрідний атестат зрілости. Але не менше нас повинна радіти Европа, оскільки ми є великою европейською державою і маємо себе поводити відповідно до цього".

До Києва повернулася парляментарна делегація із Страсбургу

Київ (УНІАР). — У четвер увечері, 28-го вересня, в Україну зі Страсбургу повернулася делегація Верховної Ради України, яка брала участь у пленарному засіданні Парляментарної асамблеї Ради Европи.

Відразу після прибуття члени делегації провели пресконференцію, відкриваючи яку голова ВР Олександер Мороз сказав, що вступ до Ради Европи є знаменною історичною подією, яка має велике значення для України. „Членство у Раді Европи має два аспекти, — сказав О. Мороз. Внутрішній, тобто, своїм законодавством ми маємо наблизитися або увійти у правне поле Европи, і зовнішній".

Також О. Мороз повідомив, що до складу делегації входили представники всіх депутатських груп і фракцій українського парляменту. „Тому, я сподіваюся, загальнодержавні інтереси переважатимуть внутрішньопартійні, відзначив О. Мороз. Хочу це підкреслити, що членство України в Раді Европи — це колосальна відповідальність".

Голова ВР Криму Євген Супрунюк підкреслив: „У Страсбурзі взаємини України і Автономної Республіки Крим були поставлені за приклад всій Европі".

В Україні

Україні загрожує епідемія СНІД

КИЇВ. — Згідно з даними Світової організації охорони здоров'я, в Україні на сьогодні зареєстровано 516 заражених вірусом СНІД. Найбільшу кількість заражених виявлено в Одеській області — 131, Києві — 40, Криму та Севастополі — 29. 70 відсотків заражених є особи віком до 20 років. 43 громадянини України знаходяться на останній стадії захворювання, 20 осіб померло. Непропорційний ріст кількости заражених спостерігається серед наркоманів в Одеській та Миколаївській областях. Тільки за вісім місяців цього року зареєстровано 35 заражених наркоманів.

Проблеми міграції стосуються й України

КИЇВ. — Триденна субреґіональна зустріч українських, російських, молдавських та білоруських експертів із питань міґрації та депортованих народів відбулася тут за ініціятивою ООН у рамках підготови до II Міжнародної конференції з питань міґрації, заплянованої на березень наступного року. Ця конференція має виробити конкретну програму допомоги колишнім совєтським республікам у вирішенні міґраційних проблем. Зокрема — допомогти Україні у справі повернення та влаштування кримських татар, переселенців із Чорнобильської зони, та встановлення сильнішої контролі над нелегальною й транзитною міґрацією.

Зміни в українському уряді

КИЇВ. — Президент України Л. Кучма назначив віцепрем'єр-міністра з питань промислової політики Анатолія Кінаха головою Комісії випрацювання концепцій державно-промислової політики на 1996-2000 роки, звільнивши від цих обов'язків Романа Шпека.

Чи схоче В. Ющенко кандидувати?

ХЕРСОН. — Колектив Південноукраїнської машинно-дослідної станції висунув кандидатом у депутати у Херсонській виборчій окрузі 397 голову правління Національного Банку України Віктора Ющенка, близького до депутатської групи "Реформи". Як ставиться до цієї пропозиції сам В. Ющенко стане відомо після його повернення з Дніпропетровщини, де він перебуває тепер разом із Президентом Л.Кучмою.

Профспілки незгідні з обмежуванням платень

КИЇВ. — Запроваджений із 1-го вересня цього року Кабінетом Міністрів новий порядок реґулювання фондів споживання викликав украй неґативну реакцію профспілок та трудових колективів, — повідомляє Президента України у своєму листі голова Федерації Профспілок Олександер Стоян. На його думку, це рішення є протизаконним, оскільки ухвалювалося в односторонньому порядку, що суперечить існуючим законам та проголошеному Президентом курсу на підвищення ціни робочої сили й відновлення виробництва.

Торгівля з Росією: пріоритетна, але не рівноправна

КИЇВ. — Росія залишається головним торгівельним партнером України, сказав на брифінгу в Міністерстві Зовнішньо-Економічних Взаємин перший заступник міністра Віктор Гладуш. За його даними, частка РФ у торгівельному обігу України складає 50 відсотків. Якщо за перше півріччя цього року товарообмін України з іншими післясовєтськими республіками скоротився на 45 відс., то з Росією — лише на 6 відс., головно за рахунок зменшення українського імпорту з РФ. Угода про режим вільної торгівлі, що начебто існує між Україною та РФ, не дає насправді Україні жодних суттєвих переваг: експорт усе одно обкладається митом, податком на додану вартість, спецподатком (президентські 3 відсотки) та акцизним податком. Унаслідок цього 80 відс. сировини (енергоносії, кольорові метали, деревина) надходить в Україну за цінами майже у півтора рази вищими від внутрішніх російських. Україна таким чином щороку вкладає в російський бюджет близько 1 блн. дол. у вигляді різних податків та експортних мит.

У зв'язку з цим Україна має намір підвищити з наступного року тарифні ставки за транзит російського газу через українську територію. Сьогодні плата за транзит 1,000 кубометрів газу на 100 кілометрів складає 1.75 дол., з яких 0.55 дол. оплачується російським "Газпромом", а решта враховується при розплаті за газ: Україна отримує на кордоні 1,000 кубометрів газу за 50 дол. Цього року через українську територію перепомповано 116 блн. кубометрів газу на захід та 24 блн. до Білорусі, Молдови та окремих реґіонів Росії.

До Німеччини з музикою

КИЇВ. — Зразково-показова оркестра української Національної гвардії візьме участь у міжнародному фестивалі найкращих військових оркестр Европи "Парад націй", що відбудеться на початку жовтня у Гановері, Німеччина. Торік ця оркестра стала лавреатом нагороди "Золота ліра" у польському місті Рибинку.

„Баламут" блукає по українських громадах

Джерзі Сіті, Н. Дж. (О. Кузьмович). — У розгарі театральних вистав поміж одною і другою поїздкою до місцевостей, де мають вони грати, славна театральна трійця з України таки заходить на короткий час до нашої редакції, щоб розповісти про дальші пляни та з'ясувати переживання.

В редакції „Свободи" (зліва): В. Козьменко-Делінде, С. Ватаманюк і Б. Ступка

Ця „славна трійця" — це режисер Валентин Козьменко-Делінде і актори Богдан Ступка та Світлана Ватаманюк. Із них найбільш відомий Б. Ступка серед української громади ЗСА своїми виступами минулого року, про які так багато писалося. С. Ватаманюк захопила всіх оригінальною виставою п. з. „Леся Українка у слові та пісні" також минулого року в групі трьох жінок, єдиний режисер В. Козьменко-Делінде вперше у ЗСА.

Але п'єса, яку ставить із цими двома престижевими акторами на нашому терені відомої актриси, а від довгих років керівника Студії Мистецького Слова, Лідії Крушельницької п. з. „Любі баламуте", викликала від часу прем'єри на Союзівці широке зацікавлення української публіки та живі дискусії і коментарі. Здається треба було аж такого незвичного спектаклю, щоб зрушити апатичну тепер ук... ти залі, в яких вистава відбувається. Досі грали п'єсу крім Союзівки, на „Верховині", в Ню Йорку в Українському Інституті Америки, в Ню Джерзі у Рамада Готелі, у Філядельфії, Вашінґтоні та Чикаґо.

Найбільш святочно відбулася вистава в УІА у Ню Йорку 8-го вересня, якою вперше відзначили Л. Кру...

Є. Марчук зустрівся з Е. Ґором

Київ. — Прем'єр-міністер України Євген Марчук завершив чотириденну робочу візиту до ЗСА, де мав зустріч з американським віцепрезидентом Албертом Ґором. Обговорювалися проблеми українсько-американських відносин після державних візит Президента України Л. Кучми до Вашінґтону та президента ЗСА Б. Клінтона до Києва, а також можливості співпраці у роз...

У СВІТІ

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР НАТО Віллі Кляс оприлюднив у Брюсселі документ щодо способу і умовин прийняття в Північно-атлантичний оборонний союз (НАТО) нових членів. В. Кляс підкреслив, „що заплановане збільшення числа членів НАТО „стане частиною спорудження всеохопної архітектури европейської безпеки, воно не спрямоване ні проти кого і буде поступовим, вільним та відкритим процесом...Нові члени поділять з рештою ролі, риск, відповідальність, видатки і вигоди, які випливають з повного членства в організації". В документі говориться, що „для структури НАТО є важливим, щоб сили союзників могли бути розгорнуті, якщо виникне потреба, на територіях країн, які стануть новими членами оборонного союзу".

ЛІБІЙСЬКЕ ОФІЦІЙНЕ агентство новин ДЖАНА назвало „неправдивою" інформацію про депортацію з Лібії 30,000 палестинців. Тим часом представники ООН стверджують, що лібійці привезли до єгипетського кордону перших 1,500 палестинців, щоб вислати їх на єгипетську територію. Їм наказано через 48 годин залишити Лібію. В такий спосіб Тріполі висловлює протест проти „капітулянтської лінії Палестинської визвольної організації", яка веде мирні переговори з Ізраїлем. Лібійський лідер Муаммар Каддафі закликав інші арабські країни наслідувати його приклад. Ясір Арафат, голова Палестинської визвольної організації, вимагає, щоб М. Каддафі припинив вигнання палестинців, які роками

В АМЕРИЦІ

КЕРІВНИЦТВО ПЕРЕДВИБОРЧОЇ кампанії сенатора Роберта Дола минулого тижня вирішило ближче запізнати виборців з цим передовим республіканським кандидатом у президентських виборах 1996 року. З цього приводу оприлюднено 14-хвилинне відео, в якому представлено скромне походження сенатора, його дитинство та юність у невеличкому кензаському містечку Расселл і його дворічні хоробрі змагання з наслідками важкого поранення у Другій світовій війні, що все ж таки обезвладнило назавжди рухомість його правої руки. Досі пересічний громадянин знає сенатора Р. Дола, як твердого політика, що вміє добиватись домовлень з опозицією.

ЗГІДНО З НАЙНОВІШИМИ оглядами проведеними Радою коледжів стверджено, що в ЗСА оплати в коледжах і університетах цього навчального року зросли на 6 відсоткі. У результаті деякі престижеві університети в країні коштують майже 30,000 дол. річно. Коли взяти також під увагу й те, що Конґрес пропонує у недалекому майбутньому зменшити стипендійні та позичкові фонди для студентів, то багато молодих людей-студентів будуть змушені затягнути великі високовідсоткові позички. Одначе на думку Доналда Стюарта, президента Ради коледжів — неприбуткової асоціяції 3,000 шкіл, коледжів і університетів, це не означає, що не можна собі дозволити на закінчення вищої освіти. Справа в тому, що треба шукати за добрими школами, на які можна

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.
Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200
Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали.
Головний редактор: Зенон Снилик
Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Каламутник Росс Перо

В ейфорії передвиборчих кампаній завжди можна очікувати несподіванок з кожної сторони, але треба признати, що тільки Росс Перо потрапить заскочити всіх своєю винахідливістю. Слід пригадати, що Р. Перо у президентських виборах 1992 року поставив себе на виборчу листу як незалежний кандидат та зумів здобути майже 20 відсотків голосів, чим створив неабиякий заколот серед політичних керівників обидвох партій. Ба, щобільше, велика кількість політичних аналітиків приписувала саме Р. Перо невдачу Джорджа Буша здобути вдруге Білий Дім, твердячи, що саме його незалежна кандидатура відтягнула велику кількість голосів від кандидата Республіканської партії. З перспективи часу можна бачити деяку логічність у тих твердженнях, але не треба їх висувати як єдині, бо це також не відповідає дійсності. Тому неочікуваним було, коли той же Р. Перо, виступаючи на програмі Леррі Кінга телевізійної мережі Сі-Ен-Ен заявив, що формує нову політичну партію „Незалежність", яка намагатиметься висунути свого кандидата у президентських виборах 1996 року і змінити усталену традиційну практику найближчих виборів до Конгресу, де звичайно тільки дві існуючі політичні партії висувають своїх кандидатів.

Хоча відразу, на базі дотеперішніх виборів, зроблено підсумки, що досі незалежні кандидати не мали успіхів у здобутті Білого Дому, бо їм важко попасти на виборчі бальоти окремих стейтів і здобути доконче потрібну фінансову базу, чомусь цим разом відчувається якесь невиясненне занепокоєння. Відчувається воно з боку обидвох політичних партій, які в той чи інший спосіб нову витівку Р. Перо намагаються відсунути, як щось несерйозного, що не має жодної будуччини. Все ж таки є й ті, які пригадують президентські вибори 1992 року та участь Р. Перо і завважують, що цим разом він має достатню кількість часу, щоб попасти на передвиборчі бальоти окремих стейтів, а зокрема підкреслюють фінансову спроможність самого Р. Перо. Крім того, він виходить з думкою, що в країні існує цілковитий політичний застій в обидвох партіях, які не мають будь-яких перспектив на майбутнє, як для своїх партій, так і для цілої країни. Він уважає, що ЗСА саме тепер є найбільш політично вразливими та найсприятливішими для формування такого явища, як нової політичної партії . Виборці є розчаровані політиканством як обидвох партій, так і окремих законодавців. З цього приводу Р.Перо відразу пропонує рамову програму нової партії, яка має в пляні вже весною відбути крайову конвенцію, де пропоновані кандидати намагатимуться стати обранцями нової партії, щоб позмагатися за право кандидувати у президентських виборах 1996 року. Для цього Р. Перо звернувся до „видатних" громадян, які не є пов'язані з будь-котрою партією, щоб позмагалися на номінаційній конвенції партії „Незалежність". Обраний кандидат тоді отримає повну фінансову підтримку партії. Не виявлено, хто є ті „видатні" особистості, але напевно серед них є колишній начальник об'єднаних керівників штабів американських збройних сил ген. Колін Повелл. Також немає заперечення ані підтвердження щодо самої кандидатури Р. Перо.

Беручи до уваги всі ці заходи Р. Перо напередодні виборчої кампанії до Конгресу і передвиборних кампаній у президентських виборах 1996 року насувається питання, чи має будь-які можливості Р. Перо зі своєю партією „Незалежність" у майбутньому на політичній арені ЗСА? Чи просто є він тільки політичним каламутником.

Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні прислати до редакції „Свободи" разом з двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо з'явиться така потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — *Редакція.*

Ігор Бутко,
член Конституційної комісії України

УХВАЛЕННЯ ОСНОВНОГО ЗАКОНУ

Якщо погодитись із пропозиціями щодо остаточного ухвалення конституції Верховною Радою, то за цим органом треба визнати й право внесення до основного закону поправок, доповнень, змін тощо. Наша сьогоднішня конституція (1978 р.) з її численними змінами і доповненнями, що випливають з ухвалених Верховною Радою законів, думаю, не кращий приклад досить вільного поводження з основним законом. До цього варто додати, що надання парляментові права ухвалювати конституцію і надалі змінювати її завжди таїть у собі небезпеку суб'єктивного ставлення депутатів щодо визначення функцій, уповноважень того самого парламенту, отже і його членів. Це ж стосується й ідеї ухвалення конституції всеукраїнськими зборами депутатів місцевих рад (або всеукраїнським з'їздом рад народних депутатів). Де гарантія того, що такі збори або з'їзд об'єктивно підійдуть до визначення прав і функцій тих же рад або депутатів? Адже у місцевих рад та їхніх депутатів, хочемо ми того чи не хочемо, своє розуміння ролі і значення як самих рад, так і депутатів. Така вже властивість людської психіки. І це розуміння не обов'язково збігатиметься з думкою більшости населення.

Крім того, якщо припустити право і можливість парляменту ухвалювати конституцію та змінювати її протягом відповідного скликання, то й відповідні кроки мають бути „пристосовані" до такого права і законодавчої можливости парляменту. В такому разі можна поширити предмет конституційного регулювання, зробити конституційні норми іншими, наблизити конституційне регулювання до законодавчого, що, власне, і має традиційно робити будь-який парлямент.

Якщо ж погодитися з пропозиціями щодо ухвалення основного закону, скажімо, референдумом або установчими зборами (конституційною асамблеєю тощо), то така процедура неминуче потягне за собою встановлення особливої процедури внесення, у необхідних випадках, змін і доповнень до тексту майбутньої конституції, і таким чином позбавить майбутній парлямент такої абсолютної можливости. **В такому разі конституційні формули повинні мати переважно характер норм-принципів, без зайвої деталізації регулювання. Це дасть можливість, з одного боку, пропонувати формули, які мали б відносно незмінний (принаймні — довгостроковий, розрахований на десятки років) характер, що сприяло б загальному підвищенню авторитету і стабільности конституції (а отже, й держави, суспільства), з другого — давало б можливість парляментові розвивати активну** законодавчу діяльність у межах тих самих конституційних норм-принципів, не відступаючи від них, не порушуючи їх, а головне, — не змінюючи їх як такі, що мають найвищу легітимність щодо будь-яких законодавчих норм і актів.

На мою думку, оптимальним моделем ухвалення конституції є праця конституційних зборів, учасників яких (дуже й дуже бажано — по можливості з числа політологів, юристів, державознавців, представників різних політичних партій — справа все ж таки суто професіональна) треба обрати відповідно до спеціально розробленого для цього закону виключно для виконання цієї функції.

Чи означає це, що від процесу ухвалення конституції має бути усунута Верховна Рада? Аж ніяк. Верховна Рада має обов'язково висловити своє ставлення до проєкту основного закону, що, проте, не означає в певних випадках відмови від винесення його на розгляд конституційних зборів, які мають відбутися будь-що, за всіх обставин.

Думаю, було б недоцільно виносити на референдум ввесь текст проєкту конституції. Адже така акція зробить практично неможливим висловити свою думку громадянинові, який, скажімо, схвалює, наприклад, 50 статтей, не схвалює — ще 50, а щодо інших 50 — не має певної думки. Отже, референдум щодо всього тексту проєкту конституції, на мою думку, не дасть необхідного представництва, завжди матиме досить умовний характер, що не відбиває повністю народної думки.

Інша річ — надання громадянам України можливости висловити свою думку з окремих, „вузлових" проблем („Державний устрій", „Територіяльний устрій", „Форма державного правління"), ще дві-три позиції, на які можна відповісти досить категорично, за „двоїстим" способом: „схвалюю" — „не схвалюю", „так" — „ні" тощо. А рішення про доцільність проведення такого референдуму мають ухвалити за спільним узгодженням Президент і Верховна Рада України до конституційних зборів, рішення яких має бути за всіх обставин остаточним.

Треба також продумати питання про ролю областей і великих міст у цьому процесі (наприклад, проблема ратифікації), необхідности кваліфікованої більшости народних депутатів України для ухвалення тих або інших актів, ролі і місця висновків конституційного суду, інші питання. Проте очевидним є одне: наукові пошуки найоптимальнішого, найдоцільнішого моделю механізму ухвали нової конституції України мають активізуватися. Надто важлива ця справа для народу України.

Д-р Олег М. Волянський

У ЗМАГАННІ ЗА ЗДОРОВ'Я ІВАНО-ФРАНКІВЩИНИ

Сучасні економічні, релігійні та політичні проблеми української держави у великій мірі відсунули в тінь справу здоров'я українського народу. Про стан здоров'я Івано-Франківської области маємо цікаві інформації у медичній газеті „Колега". Між іншим, довідуємося, що донедавна невідома в Україні хвороба „СНІД" (AIDS) появилася в Україні, де зареєстровано 516 випадків, при чому лиш один в Івано-Франківській, хоч існують побоювання, що на цьому не скінчиться. У сусідній Польщі за останніх три роки СНІД виказав ріст у 24 рази, при чому серед хворих було 2,000 наркоманів. Знаючи, до якої міри є активний рух на українсько-польському кордоні, можна побоюватися, що і в Україні буде ріст цієї вбивчої хвороби. На думку авторки статті в „Колезі", Галини Добош, ця невелика статистика — це лише вершок „айсберґу", бо більшість наркоманів є поза контролею. Якщо йдеться про Івано-Франківську область, то найбільше наркоманів зареєстровано в місті Івано-Франківське, а також в Долині, Калуші і Бурштині. Тому що наркоманія має соціяльне підложжя, то, на думку авторки статті, треба крім лікування шукати й соціяльної розв'язки.

Як відомо, в Україні вже чотири роки маємо спалахи **епідемії дифтерії. В області за перших п'ять місяців цього року зареєстровано 66 випадків захворювань, а крім того на кожних двох хворих припадає один „носій" цієї хвороби. Рівень інфекційних захворювань в області взагалі є нижчий, як у цілій Україні, але все ж таки маємо, наприклад, гострі кишкові захворювання, причиною яких є часами несвіжа риба чи риба, що має в собі зарази холери, а також занечищена вода і часом незадовільні санітарні звички людей, і так, наприклад, в області одна четвертина водопроводів не відповідає санітарним вимогам.**

Про стан здоров'я дітей в Івано-Франківщині говорить обласний педіятр д-р Оксана Манюх. Вона повідомляє, що за перших чотири місяці цього року смертність дітей зменшилася на 104 випадки в порівнянні з таким періодом минулого року, коли померло 142 дітей, але додає, що цього року, за той самий час, народилося 100 дітей менше, як минулого року. Діти часто хворіють, вони анемічні і невідпорні. На думку д-р Манюх, головною причиною цього є незадовільне харчування як матерів так і дітей. Щораз частіше обсервується також надмірне розростання щитовидної залози, зокрема у Снятинському і Городенківському районах. Діти хворіють інфекційними недугами, головно хворобами дихальних шляхів, а в той же час не вистачає медикаментів на лікування.

Багато до думання дає стаття д-ра Миколи Олійнічука з Городенки, у газеті „Колега" з 13-го липня, під заголовком „Надія на власні сили, коли фінансування наполовину". Тому що лікарня є фінансована Урядом лише у 50 відсотках, то, щоб не зменшити медичних послуг, треба працювати дуже економічно і шукати допомоги деінде. І так, наприклад, селянські спілки допомагають, постачаючи даром частину харчів; ліки купується дешевше безпосередньо у продуцента, обминаючи „посередника"; у літньому сезоні, коли менше запотребовання, зменшується часово число ліжок; а взагалі є більший натиск на амбуляторійне лікування.

Щоб закінчити цей досить песимістичний рапорт на більш оптимістичній ноті, треба згадати, що Міжнародний Червоний Хрест допомагає Україні у санітарній службі. У травні цього року Німецький Червоний Хрест з Дахау і з Нового Ульму привіз до Івано-Франківської области і сам розподілив багато ліків і устаткування, а обласному Червоному Хрестові подарував „факс" і авто типу „Мазда". Є також надія, що в наступному році ситуація із службою здоров'я в Україні взагалі покращає. Указом Президента України Леоніда Кучми у 1996 році впроваджується нова система фінансування охорони здоров'я населення. Кошти, що будуть виділятися з державного бюджету, мають забезпечити потреби населення кількісно і якісно.

Україна потребує тепер допомоги від нас усіх, не зважаючи на деякі негативні голоси, що, мовляв, Україна не така, „як я собі мріяв".

Микола Рябчук

Як ведеться між сусідами?

"Між сусідами" — так називається альманах Фундації св. Володимира, четвертий випуск якого нещодавно з'явився у Кракові за редакцією проф. Володимира Мокрого та Олега Алексійчука. Зміст альманаху доволі різноманітний, у найширшому значенні його можна окреслити як українсько-польські взаємини, у найвужчому — як хроніку політичних, культурних, наукових подій, пов'язаних певним чином зі згаданою фундацією чи побачених крізь призму її "польсько-українських" редакторів. Частину матеріялів у альманасі опубліковано по-українськи, частину по-польськи, а частину — обома мовами.

Академічний розділ "Українські наукові четверги" складається головно з доповідей, відчитаних у краківському Центрі Української Науки й Культури протягом останнього року. Розраховані переважно на фахівців, ці матеріяли можуть однак зацікавити й ширше читацьке коло, як наприклад стаття Ю. Мицика "Переяславська рада: міт і дійсність", "Гадяцька угода — втрачений шанс" Я. Качмарчика чи невелика розвідка Ю. Рички "Розгадати таємницю могили Івана Мазепи". Хоч, безумовно, знайдуть свого читача й такі праці, як "Україна в політиці європейських держав, Туреччини і Кримського ханства, 1654-7" Я. Федорука, "Діяльність французьких військових місій на теренах України і Польщі в 1917-1919 рр." Т. Каліціньского, "Васильянські монастирі на Волині" Л. Кащенка та Є. Осадчого. І, звичайно, кожен із цікавістю прочитає статтю В. Мокрого "Між посткомуністичною тотожністю та тугою за світом універсальних вартостей в Україні" та "Стереотип поляка в українських приказках" Б. Струмінського — з чималим додатком відповідних фольклорних матеріялів.

На підставі виставок, проведених у Галереї українського мистецтва при тій-таки Фундації св. Володимира, в альманасі зформовано ще один розділ, де знайдемо статті про малярство, вишивку, церковне мистецтво, а також чорно-білі і, навіть, кольорові ілюстрації. Чи не найцікавіша публікація цього розділу — розповідь про блискучого, хоч, на жаль, недостатньо ще знаного в Україні й за її межами графіка Тирсуса Венгриновича, котрому торік сповнилося 70.

Хроніка наукових, культурних та суспільних подій, що відбулися з участю або й за ініціятивою фундації, вражає своєю різноманітністю й насиченістю: тут і студентські Дні української культури у Кракові, і зустрічі з Президентом Л. Кучмою, головою Української Всесвітньої Координаційної Ради І. Драчем, ректором Києво-Могилянської Академії В. Брюховецьким, провідниками СКУ та СФУЖО, тут також художні виставки, літературні вечори, наукові конференції. Зрозуміло, що всі ці заходи потребують неабиякого ентузіязму й посвяти від не такої вже й чисельної української громади в Кракові та її найактивніших діячів.

Ця діяльність заслуговує на тим більшу повагу, що розгортається вона не в переважно нейтральному чи, сказати б, байдужому до українців суспільстві Канади та ЗСА, а в переважно ворожому, традиційно українофобському польському середовищі. Бо хоч і правдою є те, що сьогодні, за словами В. Мокрого, "виплекане польською комуністичною пропагандою упередження до українців вдалося назагал перебороти завдяки польським й українським ученим та діячам, які постійно і ретельно досліджують спільну, часто драматичну історію польсько-українських відносин", такою самою правдою є й те, що "результати тих дослідів, на жаль, мало популяризовані публіцистами чи редакторами газет, радіо чи телебачення". Інакше кажучи, існує фатальна відмінність між елітарним знанням і масовою опінією, між прекраснодушними поглядами української й польської ліберальної інтеліґенції та — традиційно ксенофобськими рефлексами пересічних Ковальських і, додамо задля справедливости, Ковалівих та Ковальчуків.

Публіцистичні матеріяли, вміщені переважно по-польськи у розділі "Між поляками і українцями", дають досить цікаву аналізу різних антиукраїнських стереотипів, а водночас і майстерно та переконливо з такими поглядами полемізують. Заслуговує зокрема на увагу стаття Анджея Яновського "Як довго ще буде 'камінь незгоди'?" — про актуальну останнім часом "війну пам'ятників", заініційовану нападами польських націоналістів на могили бійців УПА. "Так сталося, — пише А. Яновський, — що значна частина польського суспільства сприймає певні українські знаки і символи з роздратуванням і ненавистю, для багатьох наших співгромадян тризуб — це майже те саме, що свастика. Можна, звісно, з'ясувати, як до того дійшло і хто найбільше був зацікавлений, аби ми саме так ті символи сприймали. Але раз таке сприйняття існує, треба з ним рахуватися. Ворожнеча виникається швидко, порозуміння й примирення потребують значно більшого часу".

Автор нагадує своїм читачам, що під час Другої світової війни не лише поляки опинилися між молотом і ковадлом, між совєтами і нацистами, а й українці. І хоч західні демократії однаково зрадили всіх східноєвропейців, Польща завжди залишалася для них бодай докором сумління, тим часом як на українців ніхто навіть не звертав уваги. "Доля Армії Крайової була трагічною, — пише А. Яновський, — але чи не було подібного і навіть більшого трагізму у долі УПА?"

Не перебільшуючи ані розголосу, ані впливу подібних публікацій, зазначимо проте, що вже сама їхня поява ставить польсько-українську справу на добру, хоч і нелегку, дорогу.

Мирослав Семчишин

СТОЛІТТЯ ВОЄН, ТЕРОРУ І ЗАНЕПАДУ МОРАЛІ*

I

Рік за роком наближаємось до завершення такого багатого на великі й вагомі події XX століття і початку нового, що має розпочати третє тисячоліття від народження Христа. І вже сьогодні історики, культурологи, соціологи та інші дослідники намагаються збагнути, яким буде нове століття, які основні зміни принесе воно? Буде це дальший крок у фантастичному розвитку науки, технології, чи, може, прийде до якоїсь затримки, сповільнення, а то й своєрідної стабілізації? Тривожить дослідників приріст населення, зокрема в Китаї, який може привести до якогось глобального катаклізму. А може з новим століттям почнеться доба не дальшого поступу, а навпаки, може прийти до сповільнення, а то й затримки, зниження рівня у сфері культурних процесів? Бо ж міняється суспільство, а з ним міняються форми і стиль життя і в цій сфері можна дочекатися несподіваних результатів, які знаменуватимуть не прогрес, а регрес, відступ і знецінення усіх тих вартостей, що їх набуло людство за минулі віки. Видатні вчені, історики, соціологи, такі як А. Тойнбі, А. Кребер, у своїх працях доказують, що в історії культури цивілізованого людства немає безконечного росту. Приходить своєрідний вершковий момент (що може тривати десятки років) і починається повільний, але невідхильний регрес, падіння, а то й розвал. Приклади нам відомі з історії стародавніх, давно вже вимерлих, цивілізацій.

Цими дуже актуальними питаннями наприкінці нашого століття, куди прямує сучасний світ, яким буде XXI століття, займаються футурологи, при чому вихідною точкою є всебічна аналіза, наскільки сучасний світовий сценарій мусить змінитися і до яких основних змін повинно б прийти. Коротше кажучи, виникає основне питання ЩО і ЯК далі? Ця капітальна проблема вимагає окремої аналізи і відповідного її формулювання. Нам сьогодні доводиться лише зупинитись коротко над тим, яким було (хоч ще незакінчене) XX ст. для нас, бо ж ми, наша генерація — його діти і воно має певне відношення до того всього, що ми досі пережили і як це століття і його історичний „хід" вплинуло на наше історичне життя, історію і впливає й досі.

Щоби дещо сконденсувати цю широку тему, даймо слово дослідникам і аналітикам сучасної світової історії, бо ж на цю тему вже появилися вартісні наукові праці.

Ось візьміть доволі об'ємисту книгу автора десятка наукових праць Еріка Гобсбавма, видану цього року п. з. „Доба скрайностей" (а в підзаголовку — „Історія світу, роки 1914-91"). У вступному слові автор подає цитати видатних европейських інтелектуалів, письменників, економістів, які висловлюють свої погляди на століття, що закінчується.

Так, французький економіст Рене Дермонд каже: „Це століття тільки воєн і масакри". Нобелівський лавреат, англійський письменник Віллям Голдінг твердить: „Я завжди думаю, що це було найбільш жахливе століття в історії людства". Такими ж словами характеризує століття, що кінчається, сучасний філософ Ісая Берлін. Але для повноти картини треба відзначити, що є чимало таких, які поминають фактор воєн і їх наслідків, а тільки підкреслюють великі досягнення науки XX ст., пророкуючи її дальший розвиток.

Зупинімся коротко над кількома фактами, що так реалістично ілюструють увесь маразм воєн нашої доби, бо ж це століття зіграло велику ролю в історії нашого народу і його змаганнях до свободи і незалежности. Пригадаймо Першу світову війну і трагедію Галицької Армії в чотирикутнику смерти, короткий спалах української державности і драму армії УНР, трагедії Крут, Базару, Карпатської України... Значно більше жертв спричинила нам Друга світова війна. Скільки нашого народу згинуло у ній, зокрема в лавах совєтської армії...

(Продовження буде)

**Автор статті був головним промовцем на ювілейному з'їзді 50-ліття заснування Української гімназії у Зальцбурзі, що відбувся на Союзівці 9-10 вересня ц. р. — Ред.*

Вийшла англомовна праця д-ра М. Палія

Торонто. — Заходами Видавництва Канадського Інституту Українських Студій, на полицях книжкових крамниць появилося нове видання англійською мовою про Україну. Це чепурна 391-сторінкова монографія Михайла Палія п.з. „Українсько-польський оборонний союз , 1919-1921: Аспект української революції“.

Згадана праця М. Палія, має на меті запізнати англомовного читача і студентів історії з маловідомими аспектами революційних переворотів, що захопили Україну, Польщу і Росію підчас Першої світової війни. У своїй праці автор подає біографії двох національних героїв — Симона Петлюри і Юзефа Пілсудського, а тоді зосереджує свою увагу на військових конфліктах, дипломатичних стосунках та пізнішому союзі обидвох країн, проти їхнього спільного ворога совєтської Росії. Д-р М. Палій знайомить читача з подробицями військової та дипломатичної історії України і Польщі в 1919-21 роках. Він описує галицьку війну 1918-19 років між Західньою Українською Народною Республікою і Польщею та змагання Польщі за політичне зрозуміння її ролі у Східній Европі. Після докладної дискусії Варшавського договору і анти-большевицького військового союзу між Петлюрою і Пілсудським, автор вияснює подробиці цієї спільної українсько-польської офензиви проти совєтської Росії та причини її неуспіху. Автор представляє з української точки зору зраду України Польщею тільки для того, щоб забезпечити свою позицію у відношенні до Росії.

Працю автор закінчує описом боротьби українського війська та його невдачі за незалежність України від Росії, намагання української іміґрації продовжувати ту боротьбу на міжнародній дипломатичній арені, вбивство С. Петлюри совєтським аґентом у Парижі, розправу і виправдання убивці.

Монографія д-ра М. Палія базується на солідній праці багатьох років і точних дослідах опублікованих джерел, зокрем українських, польських і російських. Крім того подає 120-сторінкову бібліографію. Книжку можна замовити у CIUS Press, 352 Athabaska Hall, University of Alberta, Edmonton, Alberta. T6G 2E8 Canada. Ціна книжки 44.95 дол. і треба додати 4.95 на пересилку.

ЕКЗЕКУТИВА...

(Закінчення зі стор. 1)

чикаґського консуляту для дипломатичного корпусу і представників організацій на особисте запрошення нового генерального консула Віктора Кирика. 31-го серпня мав зустріч з конґресменом Дейвидом Боньором, який є провідником демократичної меншости у Конґресі і, будучи українського походження, завжди дуже прихильно ставиться до українців.

Володимир Процик літом відбув поїздку до Европи. Був в Мюнхені, Відні, Празі, Братіславі. В Празі поклав квіти на могилі О. Олеся, його дружини і Олега Ольжича-Кандибів і мав зустріч з українськими політичними і науковими діячами та поінформував їх про діяльність УАКР. В Мюнхені зложив ґратуляції від УАКР новообраним ректорові УВУ д-рові Мирославові Лабунці, деканові суспільно-економічного факультету д-рові Петрові Потічному і деканові філософічного факультету проф. д-рові Ярославові Розумному. Вітав теж консула України в Баварії Григорія Хорунжого з нагоди придбання будинку для консуляту. Є членом комітету підготови бенкету в пошану Президента Л. Кучми. Зложив привіт від УАКР на вечорі з нагоди 90-ліття д-ра Р. Барановського.

Інж. Михайло Нич зорганізував при помочі Громадського комітету у Філядельфії свято для відзначення четвертої річниці незалежности України, яке пройшло дуже успішно з присутністю представників американського політичного світу. М. Нич був головою комітету. Як голова Української Громади Метрополітальної Філядельфії він організував спільно з Департаментом розваг Філядельфії Український фестиваль музики, співу й танцю „Гомін України” 25-го серпня ц. р. Членом комітету була теж Ольга Нич.

Ольга Нич, голова Контрольної комісії УЗХреста, звітувала про табір на оселі Ольжича, де таборувало 39 дітей, в тому 13 з України. Крім навчальної програми їх возили на спеціяльні відвідини до українських і американських установ, щоб запізнати їх з іншим світом.

О. Труш інформував, що Всегромадська контрольна комісія відбула перевірку з фінансів, зв'язаних з купном і відновленням дому для консуляту України і подала звіт до преси.

Р. Барановський подав до преси репортаж з нарад Екзекутиви 3-го червня і зредаґував Бюлетень ч. 2. З приводу смерти Олеся Гончара вислано співчуття дружині, до Спілки Письменників України і до Київської Патріярхії з приводу смерти Патріярха Володимира. Вислано 16 листів.

Андрій Шевченко подав, що на контах Православної Кредитівки і „Самопомочі” є 54,548 дол.

Іван Олексин підтвердив заяви представника УККА, що всі важливі святкування національних свят і політичні акції УАКР і УККА плянують і переводять спільно. До таких акцій належали домагання до американського Уряду прийняти Президента Л. Кучму з приїздом до Вашінґтону на державному рівні, акція спротиву проти фільму Сі-Бі-Ес (60 хвилин). Відомо, що керівництво Сі-Бі-Ес підготовляє позитивну програму про сучасну Україну, то все таки це не задовольняє нас за шкоду, що її заподіяла українському народові перша програма.

До УБСоюзу звернулася телевізійна програма Ей-Бі-Сі листом, що вони пошукують очевидців голоду 1932-33 років, які могли б дати інтерв'ю для їхньої документації. Це треба використати і постійно пригадувати про голод, як це роблять жиди про свій голокост. УАКР зібрала 12,000 дол. на пам'ятник жертвам Великого голоду в Києві. Покищо є на призначеному місці тільки хрест з написом „1932-33”. Виглядає, що в Україні про це забули і тому СКУ повинен їм про це нагадати.

Від довшого часу іде спільна акція, щоб американський Уряд трактував Україну в усіх справах, а головно у фінансовій допомозі, не гірше як Росію. УККА і УАКР бачать успіх в цій акції і її треба продовжувати. Від УАКР І. Олексин взяв участь у нарадах Української Світової Координаційної Ради в Києві і поїздці в Чигирин. Минулого року взяв участь у нарадах у справі змін статуту УВКРади. Допомога УАКР Україні в час виборів була значною. Тепер всі фонди присвячені східній діяспорі. Технологічну допомогу дістають організації, що стоять на плятформі незалежности України, а фінансову отримують в більшості редакції газет „Літературна Україна”, „Східній Часопис”, „Кримська Світлиця” і інші. Значна допомога іде для українців в Росії. Досі допомога східній діяспорі сягає понад 250,000 дол. І. Олексин привіз із собою для СКУ 6,000 дол.

Голова У. Дячук порушила справу державного ансамблю танків і співу Міністерства Внутрішніх Справ України, що мав би виступати у ЗСА. Вона закликала до численної участи у відзначуванні четвертої річниці незалежности України в Сенаті 20-го вересня..

Д. Ліщинський звітував про дуже позитивний відгук громадян на ініціятиву заснування українського лобі у Вашінґтоні. Рішено продовжувати акцію збірки до часу осягнення суми потрібної для заснування лобі і започаткування його діяльности.

Схвалено дотацію в сумі 500 дол. на Міжнародний конґрес політичних в'язнів комуністичних режимів.

При кінці нарад прибув д-р Богдан Шебунчак, щоб поінформувати про вступні розмови з представниками УККА щодо можливості злуки обох централь. Після оживленої і річевої дискусії, рішено відновити переговори з УККА. Для цього обрано комісію в склад якої увійшли: Євген Стахів, Осип Труш, Володимир Процик і Андрій Шевченко, які репрезентують широкий вахляр поглядів різних середовищ, згуртованих в УАК-Раді. Базою для переговорів має бути новий статут, опрацьований статутовою комісією, устійнення назви нової централі, склад Екзекутиви і інших керівних органів.

У Філядельфії розпочався шкільний рік

Дев'ятого вересня учительськими зборами розпочався новий 1995-96 шкільний рік в нашій Українській Рідній Школі у Філядельфії.

Після молитви, проведеної катехитом школи о. Романом Паньківим, з привітальним словом до вчительського та адміністративного складу школи звернулись заступник голови Шкільної Ради НУРШ д-р Лариса Кий та директор школи д-р Олександер Лужницький.

Вперше була проведена дискусія на тему „Новоприбулі учні — їхнє минуле навчання та їхній світогляд“.

В дискусії взяли участь проф. Аскольд Скальський, вчителька школи Ольга Паньків та Ірена Олійник. Мета дискусії — знайти шлях до кожної дитини; однакові вимоги до всіх учнів; плекати важливість української мови і культури; включення родини, як кореня науки в школі; відроджувати духовість. На вчительських зборах були поставлені основні завдання як навчального, так і виховного характеру. Було прийнято на цей начальний рік гасло: „Пізнай своїх учнів“.

В обговоренні брали участь вчителі школи: Надія Петрик, Ольга Головецька, Богдан Тодорів, Марія Кручкевич та інші.

У суботу, 16-го вересня, учні, батьки та родичі, дирекція та вчителі НУРШ зібрались у великій залі УОКЦ на Молебень, проведений о. Р. Паньківим та його незамінним помічником — сином Юрієм.

З початком навчального року всіх присутніх привітав голова Шкільної Ради інж. О. Гасюк та директор школи д-р О. Лужницький.

Учням та батькам представлені були адміністрація та вчителі НУРШ, які впродовж численних років віддавали свої сили та знання навчанню та вихованню української молоді, а також і нові учителі. На сьогоднішній день наша школа нараховує понад 300 учнів та 23 учителі. Адміністрація НУРШ: директор школи — д-р Олександер Лужницький, заступник директора — мґр Віра Бей, секретар навчальної частини — Людмила Чайківська

Вчителі НУРШ: Наталія Березовська, мґр Марія Біда, Ольга Головецька, Леся Городиська, Галина Дубенко, Уляна Заліпська, Галина Клюк, Марія Кручкевич, Рома Кужла, Сестра Магдалина, Ольга Паньків, о. Роман Паньків, Надія Петрик, Христина Прокопович, Оксана Смолинець, Ганна Старшиніна, Оксана Тишовницька, Богдан Тодорів, Ірина Трипупенко, Юрій Трипупенко, Ганна Шваб'юк, Христина Швед.

Розпочався шкільний рік, рік турбот для вчителів, батьків та родичів, рік нових знань для учнів... Як відомо з прикладної математики, фіґура „трикутник“ є однією з найміцніших ланок довільної структури. Ось на такому трикутнуку — „батьки — учні — вчителі“ —і повинен базуватись весь процес навчання та виховання наших дітей свідомими, чесними, озброєними знаннями національної культури, мови, для користі свого суспільства, для блага України.

Галина Клюк

Враження туриста із ЗСА з поїздки в Україну

Моя третя поїздка в Україну різнилася від першої тим, що була без побоювання і непевности, з якої я повернувся із найкращими враженнями.

З Франкфурту до Львова українським літаком, а відтак автобусом до Івано-Франківського і далі автом до Збаража, куди забрала мене моя сестра. Під час короткого перебування у Львові я запримітив багато змін на краще. Військовики і поліція в гарних мундирах з тризубами на шапках, робили помітне враження. Їдучи автом впродовж чотирьох годин, я мав змогу вперше побачити східню Галичину і насолоджуватися красою Поділля. Не диво, що поляки так плачуть за втратою східньої Галичини, яку вони звикли називати „східніми кресами“. Тими землями вони нагороджували своїх леґіонерів, що воювали за незалежність Польщі.

Село, де живе моя сестра, лежить 5 кілометрів від Збаража. Мені розказали, що більшість мешканців у 40-их роках большевики вивезли, чи прогнали і сьогодні село нараховує не більше, як 300 номерів і то переважно колишніх жителів Перемищини і Лемківщини.

Всі вони працюють у місцевому колгоспі, який був заснований у 1947 році. У той час зникли стайні, стодоли, бо весь матеріял пішов на будову колгоспу. Перший рік люди мусіли працювати даром, бо не було чим платити.

По переселенню ті, що залишилися мали до вибору піти в колгосп або на Сибір. Звичайно, люди вибрали колгосп. Дисципліна в колгоспах була дуже гостра, майже жорстока. За перше спізнення на працю було упімнення, за друге сувора пересторога, а за третє спізнення — тюрма або Сибір.

Теперішні колгоспи вже далеко не ті, що існували за совєтського режиму. Це багаті кооперативи, де людей вважається членами і співвласниками, дістають зарплату в грошах, збіжжі, м'ясі, ярині, овочі тощо. З переходом на емеритуру в 50 роках життя, емерити дістають пенсію. Колгосп має понад 500 дійних корів, спеціяльну годівлю коней, свиней, овець. Збиране молоко можна дістати досхочу, що уможливлює годування свиней для власного вжитку. В околиці, де нема індустрії, колгосп є єдиним місцем праці для тамтешньої людности.

В церквах молоді назагал мало. На обличчях старших людей видно сліди важкої праці.

Колись гордістю селянина було мати гарну худобу, коні, упряж і віз. Сьогодні видно ще сліди і залишки старої совєтської системи і господарки. Багато сільського знаряддя вимагає направи.

Перебуваючи впродовж вісьмох днів недалеко школи, я мав змогу вглянути у шкільну систему і треба сказати, що я був приємно заскочений патріотичним і релігійним вихованням дітей. Хлопці у військовому віці радіють, що йдуть до війська і можуть служити Україні. Подекуди ще чується російську мову, хоч урядовою мовою є українська. Президент Леонід Кучма обіцяв завести вже цієї осени українську мову у війську.

Інфляції поволі слабне. Люди назагал виглядають фізично добре, гарно одягнені, всюди видно український плян „Маршалла“. Це значить, що діяспора допомагає. Наш нарід загартований, бо багато переніс в житті, терпеливий на злидні. Нарід свідомий ваги свободи, якою втішається і готовий на жертви. Всякі політичні чи релігійні заколотники не мають шанс. Їм кажуть: „коли не можеш зробити щось доброго для України, то не шарпайся“.

(Турист просив не виявляти його прізвища).

Р. Барановський

ПОДІЇ

СПЕЦІЯЛЬНИЙ ВИПУСК „ГОДИНИ УКРАЇНСЬКИХ МЕЛОДІЙ“

Вашінґтон, Д. К. — Телеглядачів Вашінґтону, Д. К. і околиць повідомляється, що спеціяльний випуск телепередачі „Година українських мелодій“ Романа Мариновича передаватиметься у суботу, 7-го жовтня, о год. 1-ій на руслі 56 WNVC-TV.

КОНФЕРЕНЦІЯ „ГЕН. ПЕТРО ГРИГОРЕНКО І УКРАЇНА“

Ню Йорк. — Організація „Людські Права в XX ст.“ влаштовує конференцію „Генерал Петро Григоренко і Україна“, в якій візьмуть участь Осип Голинський, Олександер Грушевський, Леонід Плющ, Мирослав Прокоп та Надія Світлична. Конференція відбудеться у неділю, 15-го жовтня в НТШ, 63 Четверта аве. в Ню Йорку. Початок о год. 3-ій по полудні.

ВІДЗНАЧЕННЯ 40-ЛІТТЯ ОСЕЛІ СУМ

Елленвілл, Н. Й. — Крайова Управа Спілки Української Молоді в ЗСА та дирекція місцевої оселі СУМ влаштовує ювілейний бенкет з нагоди 40-річчя згаданої оселі, який відбудеться у суботу, 21-го жовтня, початок о год. 6:30 вечора. О год. 5:30 — коктейл. У програмі — мистецька частина та забава. Проситься зголошення на бенкет з оплатою 40 дол. від особи та замовлення приміщення, 30 дол. за кімнату, висилати на адресу: Ukrainian American Youth As s'n Resort Center, 5562 Route 209, Ellenville, N. Y. 12448.

ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА НА МОГИЛІ о. З. ЗЛОЧОВСЬКОГО

Фокс Чейс, Па. — Парафія св. Архистратига Михаїла у Філядельфії-Дженкінтавні влаштовує посвячення пам'ятника на могилі св. п. о. митрата Зенона Злочовського, яке відбудеться у неділю, 15-го жовтня, о год. 12-ій полудня на українському католицькому цвинтарі св. Марії у Фокс Чейсі, Па. Після посвячення відбудеться обід у залі парафії, 1013 Фокс Чейс ровд, Дженкінтавн, Па.

КОНЦЕРТИ СОФІЇ РОТАРУ

Сан Франсиско. — Звідси 3-го листопада почнеться концертове турне зірки популярної музики Софії Ротару. Турне обійме також Лос Анжелес, Дітройт, Чикаґо, Торонто, Бостон, Філядельфію, та Ню Йорк. У концертах братиме участь сестра співачки, Ауріка Ротару. Дати, місця виступів, а також телефони аґентів, у яких можна придбати квитки, поміщені у „Свободі“, ч. 185 з 29-го вересня ц. р. Концерти влаштовує аґенція APS USA, Inc.

ВІДЗНАЧЕННЯ 40-РІЧЧЯ „ГОДИНИ УКРАЇНСЬКИХ МЕЛОДІЙ“

Дженкінтавн, Па. — Тут у суботу, 7-го жовтня, в Mother House Auditorium, 710 Фокс Чейс ровд, о год. 6-ій вечора розпочнеться відзначення 40-ліття першої в ЗСА і діяспорі української телерадіопрограми „Година українських мелодій“ під керівництвом Романа Мариновича, її засновника.

Таке ж відзначення відбудеться у Ню Йорку в неділю, 8-го жовтня, у Фешен Інституті, 225 захід 24-та вул., початок о год. 5-ій по полудні. У концертах братимуть участь Українські Молодіжні Ансамблі з Торонто під керівництвом Василя Кардаша. Ціни квитків — 15 і 10 дол.; їх можна придбати в крамницях „Ганусей“ у Філядельфії та „Арка“ і „Сурма“ в Ню Йорку, або в дні концертів у касах.

ВІДЗНАЧЕННЯ 50-ЛІТТЯ ГІМНАЗІЙ В ІНСБРУЦІ ТА ЛЯНДЕКУ

Ґлен Спей, Н. Й.— Тут на оселі „Верховина“ у суботу і неділю, 7-8-го жовтня, відбудеться відзначення 50-ліття заснування гімназій в Інсбруці та Ляндеку. Детальна програма відзначення поміщена у „Свободі“, ч. 166 з 1-го вересня ц. р. За інформаціями слід звертатися: у Канаді — до Тані Могильницької-Вандергайден (416) 767-9206, Али Сосновської-Чайківської (416) 231-8055, у ЗСА — до Ірени Околітої-Кузьми (201) 328-7478, Ірени Перегівської-Мокрівської (718) 275-9447, або Ігоря Декайла (718) 357-5721. Приміщення слід замовляти, телефонуючи на „Верховину“ (914) 856-1323.

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБОРОНИ ЛЕМКІВЩИНИ
5-ий ВІДДІЛ в ІРВІНҐТОНІ, Н. ДЖ.
запрошує
українські політичні, громадські, комбатантські, молодечі організації та всю громаду на
доповідь
визначного українського історика, директора Українського Архіву у Варшаві
д-ра ЄВГЕНА МІСИЛО
та
голови Об'єднання лемків у Польщі
ВАСИЛЯ ШЛЯНТИ
що відбудеться
у вівторок 10-го жовтня 1995 р. о год. 6:30 веч.
в Українському Народному Домі -140 Prospect Ave., Irvington, N.J.
Запрошуємо до чисельної участи!

УВАГА! УВАГА!
Подається до загального відома громадянства, що в
жовтні 1995 р.
перший раз в ЗСА
виступить довго очікуваний
ДЕРЖАВНИЙ АНСАМБЛЬ ПІСНІ І ТАНКУ МІНІСТЕРСТВА ВНУТРІШНІХ СПРАВ України
в числі 70 осіб.

В спонзоруванні цього турне беруть участь:
Український Народний Союз,
Український Братський Союз,
Український Конґресовий Комітет Америки,
Українсько-Американська Координаційна Рада,
„Думки про віру“ та
Українсько-Американська Асоціяція Поліціянтів.

Виступи відбудуться в таких місцевостях:

Філядельфія, Па.	21-го жовтня 1995	Abington HS, 900 Abington Ave., Abington, PA. **год.: 6-та веч.**
Пассейк, Н, Дж.	22-го -"-	Українська Централя **год.:12-та по пол.**
Ню Йорк, Н. Й.	22-го -"-	HS of Arts and Design, 2nd Ave. & 57th Str. N.Y. City **год.: 4-та по пол.**
Союзівка	24-го -"-	Kerhonkson Оселя УНА **год.: 7:30 веч.**
Йонкерс, Н. Й.	25-го -"-	Дім Молоді, 301 Palisade Ave., Yonkers N.Y. **год.: 7:30 веч.**
Клівленд, Огайо	27-го -"-	Заля буде подана
Дітройт, Миш.	28-го -"-	Fitzgerald HS, 232000 Ryan Rd., Warren, Mich. **год.: 8-ма веч.**
Чикаґо, Ілл.	29-го -"-	Clementry HS, Chicago, Ill. **год.: 5-та по пол.**
Монкато, Мінн.	30-го -"-	Bethany College, Moncato, Minnesota **год.: 7-ма веч.**
Міннеаполіс, Мінн.	31-го -"-	Ukr.-Amer. Center, 301 Main Str. N/E. Minneapolis, Minn. **год.: 7-ма веч.**

Координатори турне:

Ню Йорк: **Ігор Раковський** — Київ: **Володимир Луців** — Чикаґо: **Андрій Дурбак**

Просимо все українське громадянство взяти участь в цій небуденній мистецькій імпрезі з нагоди 4-ої Річниці Незалежности України.

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ
смерти незабутньої нашої
бл. п.
МАРІЇ ЦІХОВЛЯС
будуть відправлені
СЛУЖБИ БОЖІ
3-го жовтня в церквах:

св. Михаїла в Йонкерсі Н.Й. о год. 8-ій рано;
в St. Petersburg Florida в церкві Epiphany of our Lord;
і в Римі.

Рідних і приятелів дорогої покійної просимо про молитви за її душу.

З великим болем ділимося сумною вісткою з рідними, приятелями і знайомими, що 22-го вересня 1995 р. на 83-му році життя, у Балтиморі МД відійшла у вічність наша дорога МАМА, СЕСТРА і БАБУНЯ

бл. п.
СОФІЯ МИХАЙЛИШИН
з дому МУЛЬКЕВИЧ

Залишені в глибокому смутку:
дочка — ТАНЯ Д'АВІНЙОН з чоловіком ДЖОЗЕФОМ
син — РОМАН з дружиною КАТАРИНОЮ
сестра — МАРІЯ МУЛЬКЕВИЧ
внуки — ЛАРИСА, МАРКО і СТЕФАНКА
ближча і дальша родина в Україні і ЗСА.

ПОХОРОН відбувся в понеділок 25-го вересня 1995 р. в церкві св. Михаїла в Балтиморі, Мд.

Хто бажає замість квітів зложити пожертви, просимо складати на Український Музей в Ню Йорку, або на Т-во Св. Софії у Вашінґтоні, ДК.

ВІЙСЬКОВІ ФОРМАЦІЇ, які зберігають вірність президентові Афганістану Бургануддінові Раббані, відкинули ультиматум лідерів ісламського опозиційного руху „Талібан", які вимагають негайної резиґнації президента і відходу його війська з Кабулю, столиці країни. Б. Раббані запропонував своєму політичному противникові, прем'єр-міністрові Гульбеддінові Гекматіярові помиритися і створити єдиний фронт для боротьби з талібами, однак бунтівний прем'єр і на цей раз відмовився. Не зважаючи на ту обставину, що таліби воюють і проти Г. Гекматіяра, він також наполягає на резиґнації президента.

„Баламут"...

(Закінчення зі стор. 1)

шельницьку з її 80-річчям. У вщерть виповненій залі УІА на початку вистави Б. Ступка привітав присутню Л. Крушельницьку від акторів, а на закінчення промовив тепло і сердечно від учнів студії адвокат Аскольд Лозинський, підкреслюючи її вклад праці і серця у вивчення молодих адептів студії так мови, як і акторського мистецтва. Квітами, многоліттєвієм і побажаннями від усіх учнів та присутніх закінчено цей справді виїмковий вечір. Дружня розмова дала нагоду усім пізнати акторів і режисера та обмінятися думками на тему постановки „Любого баламута", що здається, в намаганні режисера до повної неконвенціональности, відійшла зовсім від ориґіналу.

В часі вистави в УІА, посередині Л. Крушельницька і Б. Ступка

Про це маємо нагоду поспитати В. Козьменка в часі відвідин редакції „Свободи" і відразу дістаємо вияснення на усі „але".

— „Бачите, ориґінально п'єса „Любий баламуте" в обробці актора, режисера і автора Джером Кілті складалася справді із розмов на підставі листування Бернарда Шова з актрисою Пет Кембелл. Так появилася вона також в українському перекладі у літературному журналі „Світовид". Але, на мою думку, листування надається більше для літератури, як театру, а мене завжди цікавить дійовий театр. Тому після обговорення п'єси Дж. Кілті із моїми акторами, ми дійшли до того самого висновку і я прямо „створив" нову театральну п'єсу, зложену із фраґментів шістьох різних п'єс Бернарда Шова, які мають одне спільне — з'ясування відношення жінки до чоловіка.

— Тоді, властне кажучи, ви створили зовсім свою п'єсу?

— Може і так, я просто фраґменти листування зложив із фраґментами п'єс так, що з того вийшла немов нова п'єса. Лише за коректністю я залишив назву „Любий баламуте".

— Не знаю, чи це ви добре зробили, бо ці учасники ваших вистав, що знають ориґінал і бачили його на Бродвею чи в інших театрах, (знаєте, що п'єса йшла у всіх мовах, у цілому світі та всюди викликувала захоплення?) не можуть зрозуміти що сталося коли переживають вашу адаптацію. Бракує їм того пояснення, що ви тепер дали і бракує принаймні малої програмки, яка все це з'ясувала б. Часто глядачі не можуть ніяк зорієнтуватися.

— Може тут допоможе це, що я сказав і будемо давати пояснення. Але я мушу сказати, що, як досі, я вдоволений реакцією публіки і зацікавленням так старшого, як і молодшого поколінь українців в ЗСА. Цікаво, що зійшлися дві крайності щодо віку і смаку на наших виставах, тому і погляди були різні. Ми хотіли однак показати не традиційний, фолкльорний театр, а модерний і нашою основною ціллю, крім вшанування Л. Крушельницької, є представити професійний, драматичний театр, опертий на світовій літературі та цим дати доказ, де сьогодні стоїть справжнє театральне мистецтво України. Тому плянуємо цю п'єсу у такій обробці показати опісля в Україні.

— А скажіть, як вам ішла та іде праця у такому малому гурті. Чи ви ведете дискусії із своїми двома акторами та узгіднюєте усі адаптації, зміни чи поправки?

— Безумовно. У нас, як досі не було в часі підготови різниці поглядів і всі професійні проблеми ми вирішували спільно.

Присутні при розмові Б. Ступка і С. Ватаманюк погоджуються на сказане і не протестують, що розмова ведеться радше із режисером, як з ними, бо вони вже були нераз гостями в редакції.

Вони здається думками на дальших пробах і плянах дороги, а вона веде їх через Філядельфію, Вашінґтон до Чикаго, де затримаються від 29-го вересня до 3-го жовтня.

Далі наші актори виступлять у Дітройті 6-го жовтня о год. 7:30 вечора в Авдиторії Школи Непорочного Зачаття, для українців Клівленду в Норт Роялтон, Огайо, в Залі української православної церкви о год. 7-ій вечора 9-го жовтня, а відтак у Баффало 11-го жовтня о год. 7-ій вечора в залі при церкві св. Івана Хрестителя і в Рочестері 12-го жовтня в залі школи при церкві св. Йосафата о год. 7-ій вечора.

В п'ятницю 13-го жовтня актори поставлять п'єсу щераз, на загальне бажання, в Рамада Готелі в Ню Джерзі о год. 7-ій вечора, а остання вистава перед поворотом в Україну буде у Центрі Української Культури в Савт Бавнд Бруку в четвер, 19-го жовтня.

Успішний початок нової програми УНСоюзу

Український Народний Союз розіслав у вересні 1,900 листів до членів з виплаченими грамотами. Члени дуже позитивно відгукнулися на нову програму, котра дала їм одноразову нагоду купити додаткову суму забезпечення без подання нової аплікації, без огляду на стан здоров'я чи вік. Всі члени з виплаченими грамотами в УНСоюзі, можуть збільшити суму свого забезпечення. Ця програма називається „Програмою додаткового забезпечення" і є розрахована на те, щоб підвищити суму забезпечення, яке тепер мають власники виплачених грамот. Вона дуже подібна до нашої звичайної програми „конверсії", яку ми вже маємо довший час для членів із вивінувальними грамотами. По суті, члени із виплаченими грамотами заміняють їх на нову грамоту „Single premium life" з одноразовою вкладкою, якщо вони вирішать скористати з цієї програми.

Слідкуйте за нашою пропозицією в наступних місяцях, а коли ви вже отримали від нас пропозицію, старайтеся з неї скористати. Звертайтеся до вашого секретаря, або до Головної Канцелярії, коли вам треба поради. Усі члени у віці від 20 до 80 років можуть збільшити суму свого забезпечення, якщо вони мають виплачену грамоту в УНСоюзі. Це дає нагоду кожному власникові виплаченої грамоти збільшити суму забезпечення на основі нової таблиці смертности, з багато вищою ґарантованою процентовою ставкою, ніж існуюча виплачена грамота. Це означає, що ви можете купити більшу суму забезпечення за кожного виплаченого доляра. Усі члени, які в минулому були недостатньо забезпечені, будуть мати нагоду подвоїти, а в деяких випадках потроїти, вартість своїх грамот.

Програма ця вже дуже успішно почалася і триватиме до серпня наступного року. Ми звернемося до біля 28,000 членів УНСоюзу, які мають виплачені грамоти в УНСоюзі, та запропонуємо їм взяти участь у цій програмі. Звернемося безпосередньо до всіх власників виплачених грамот і до всіх секретарів відділів. Кожний член отримає інформації про свою виплачену грамоту та пропозицію нової „Single premium life" грамоти.

Ця програма запевняє користь для всіх. Наші члени отримають збільшену суму забезпечення, наші секретарі отримають активних членів у своїх відділах, котрі зможуть брати участь в окружних зборах та союзових конвенціях, а УНСоюз отримає більше членських вкладок. Ми надіємося відновити дух УНСоюзу у тих членів, які вже довгі роки не беруть участи у своїх відділах. Це є нагода знову запізнати членів з УНСоюзом, západтивізувати нашу найбільшу братську організацію. Звертаємося до секретарів та наших членів доложити всіх зусиль, щоб ця програма завершилася повним успіхом.

Марта Лиско,
секретар УНСоюзу

УРЯД НІМЕЧЧИНИ намагається перетворити німецьке військо „у діючу по цілому світі інтервенціоністичну армію" — з таким звинуваченням виступили у парляменті країни, експерти депутатської фракції опозиційної партії „зелених" Анґеліка Баєр і Вінфрід Нахтвай. На їхню думку, пляни модернізації війська, які передбачають створення у його рамках сил швидкого реаґування, озброєних найновішою зброєю, означають дальшу мілітаризацію зовнішньої політики Німеччини. Представники „зелених" підтвердили, що їхня партія далі виступатиме проти участи німецької армії у збройних міжнародних операціях під еґідою ООН і в недалекому майбутньому вимагатимуть розпуску не тільки армії, але й НАТО. „Зелені" пропонують вже тепер скасувати в країні загальну військову повинність, бо її „більше не можна виправдувати інтересами безпеки Німеччини".

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ОЛЬГА ГОЛОВЧУК член УНС Відд. 234-го Т-ва „Запорозька Січ" в Елізабет, Н.Дж. померла 27-го квітня 1995 року. Нар. 1908 року в Картерет, Н.Дж. Членом УНС стала 1926 року. Залишила у смутку двох синів Михайла і Мирона, дочку Ольгу Петіка, сестер Софію Христенсен і Марію Сух, двох братів Волтера і Михайла Бобенчиків, 10 внуків і 10 правнуків. Похорон відбувся 29-го травня 1995 року на цвинтарі Розгілл в Линден, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Евген Осціславський, секр.

СТЕФАН ВАСЬКІВ член УНС Відд. 217-го Т-ва ім. св. Йосафата в Рочестері, Н.Й. помер 25-го вересня 1994 року на 85-му році життя. Нар. 1909 року в селі Пуків, Рогатинського повіту, Україна. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку дружину Анну, дочку, сина та 4-ох внуків і дальшу родину в ЗСА та Україні. Похорон відбувся 29-го вересня 1994 року на цвинтарі Святого Гробу в Рочестері, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Оксана Маркус, секр.

МИХАЙЛО МАРЦИНИШИН член УНС Відд. 347-го Т-ва „Запорозька Січ" в Миллвилл, Н.Дж. помер 16-го липня 1995 року на 70-му році життя. Нар. 7-го грудня 1924 року в селі Шпеколоси, Україна. Членом УНС став 1968 року. Залишив у смутку дружину Марію, дочок Ірену МекДоналд і Гелен Сміт, сина Михайла і одного внука. Похорон відбувся 19-го липня 1995 року на укр. цвинтарі св. Миколая в Миллвілл, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Докія Найда, секр.

ІВАН САЛЯНИК член УНС Відд. 452-го в Белвилл, Ілл. помер 25-го червня 1995 року на 85-му році життя. Нар. 4-го липня 1909 року в Іст Ст. Люіз, Ілл. Залишив у смутку дочку Варвару Дуссард з чоловіком Джеймсом, внуків Лісу, Джейн і Джеймса, правнучку Меґен, братів Франка і Майка, сестру Маргарету Бим, племінників і племінниць. Похорон відбувся 28-го червня 1995 року на цвинтарі Мт. Кармел в Белвилл, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Наталія Шуя, секр.

МИХАЙЛО КУКУВКА член УНС Відд. 171-го в Джерзі Сиі, Н. Дж. помер 19-го березня 1995 року на 95-му році життя. Нар. 24-го травня 1899 року в Труп, Па. Членом УНС став 1944 року. Залишив у смутку синів Михайла, Павла й Івана, 18 внуків і кілька правнуків. Похорон відбувся 22-го березня 1995 року на цвинтарі св. Анни в Горнелл, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

МАРІЯ ТКАЧУК член УНС Відд. 353-го Т-ва „Запорозька Січ" в Ню Бранзвик, Н.Дж. померла 9-го липня 1995 року на 69-му році життя. Нар. 1926 року в селі Млини коло Жовкви, Україна. Членом УНС стала 1968 року. Залишила у смутку двох синів Богдана і Мирона, невісток, шестеро внуків та ближчу і дальшу родину в Україні. Похорон відбувся 12-го липня 1995 року на цвинтарі св. Петра в Ню Бравзику, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Осип Рінник, секр.

ОЛЬГА ВИТЯЖ член УНС Відд. 57-го Т-ва ім. свв. Петра і Павла в Коговс, Н.Й. померла 4-го травня 1995 року на 76-му році життя. Нар. 1918 року в Коговс, Н.Й. Членом УНС стала 1962 року. Залишила у смутку сестру Аліс і дальшу родину. Похорон відбувся 6-го травня 1995 року на цвинтарі свв. Петра і Павла у Вотерфорт, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Михайло Савків, секр.

ГРИГОРІЙ ҐРОЗЬО член УНС Відд. 29-го Т-ва ім. Преображення Господнього в Нантікак, Па. помер 7-го квітня 1995 року на 77-му році життя. Нар. 15-го жовтня 1917 року н Нантікак, Па. Членом УНС став 1939 року. Залишив у смутку дочку Керол Копто, сина Ґеррі, сестру Перль Рачковську, внуків, племінників і племінниць. Похорон відбувся 11-го квітня 1995 року на укр. кат. цвинтарі „Преображення" в Нантікак, Па

Вічна Йому Пам'ять!

Ольга Маліщук, секр.

МИХАЙЛО ҐЕРІЯК член УНС Відд. 161-го Т-ва ім. св. Василія в Ембридж, Па. помер 14-го травня 1995 року на 58-му році життя. Нар. 8-го вересня 1936 року в Ембридж, Па. Залишив у смутку дружину Вірджінію (Мацко), дочку Христину з мужем Ґері Ґубба, 3 сестри Ольгу Бена, Марію Фринкевіч і Гелен Кунц з мужем. Похорон відбувся 19-го травня 1995 р. на цвинтарі свв. Петра і Павла в Ембридж, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Н. Дяковський, секр.

СТЕФАН ТРИНКА член УНС Відд. 385-го Т-ва „Запорозька Січ" в Мінneаполісі, Мінн. помер 26-го квітня 1995 року на 71-му році життя. Народився 1924 року в Новоставцях, повіт Бучач, Україна. Членом УНС став 1962 року. Залишив у смутку сестрінка Стефана Данилишина з родиною і родину в Україні. Похорон відбувся 29-го квітня 1995 року на цвинтарі „Ґетсеманія" в Міннеаполісі, Мінн.

Вічна Йому Пам'ять!

Мирон Крамарчук, секр.

✻ ПРАЦЯ ✻

✻ FUNERAL DIRECTORS ✻